

som Monarch sit Stykke af Landet. Var det det græske foederative Princip, der ødelagde det alexanderfke Rige hurtigere, end det var dannet? Det ærede Medlem kan see, at vi ogsaa kunne komme tilbage til Historien, om vi end derved maae rode op i Alderdommens Indvolde. — Men det fører ikke til Noget, det er af samme Slags Ting som Smitten i Choleraen. Den Ene siger, at Cholera smitter, og den Anden siger, at den ikke smitter, og man sætter „Beviis“ mod „Beviis“. Man siger: der er En, som er smittet ved at være kommen i Berørelse med en Cholerapatient, — men, siger man paa den anden Side: der er En, som har rørt ved en Cholerapatient, og som ikke er bleven smittet; og der bliver Intet afgjort derom. Det ærede Medlem nævnte ogsaa Schweiz, og at det skulde være gaaet til Grunde ved sin Foederation; men det staaer i længere Tid end noget andet Rige i Europa (H. Hage: Det har jeg ikke sagt!). Saa har altsaa det ærede Medlem nævnt Schweiz for os, fordi vi skulle have et Exempel paa en Foederativstat, som er voxet stadigt derved, at den har kunnet sørge sig uden Vaabenmagt. Den ene Stat har knyttet sig til den efter den anden. Det er netop det, der trykker paa Nordamerika i dette Dieblis; thi det, der trykker paa Nordamerika, er langt mindre det, at det ikke kan holde Staterne sammen, end det, at Alverden tyer derhen; Alverden vil til Nordamerika, og Nordamerika kan ikke modstaae Fristelsen til at tage Alverden i sin Favn. Det ligger i de foederative Staters Natur, at Individualiteten føler sig ikke underkuet, og at den søger Fællesskabet udenfra; men Frugten af de samlede Helestater er netop, at de for Diebliffet behøve Overtmagten for at knække Individet. Vi ville tage andre historiske Kjendsgjerninger, som ligge nærmere end de tidligere nævnte. Greb England ved sin Forening med Skotland til strax at føre Fællesstaten ind? Greb det strax til at føre den engelske Forsatning ind i Skotland? Der blev gjort et Forsøg til en nøtere Forbindelse; det var, saavidt jeg veed, under en skotsk Konge, som tillige var Konge i England, og som eftertragtede denne Forbindelse, og hvad skete? Skotland vilde ikke

opgive sine eiendommelige Institutioner, og England havde dengang den formastelige Tænke, at det ikke vilde optage Skotland, uden at dette opgav sine Institutioner; thi det var en formastelig Tænke; Tiden viste det. Men skiltes England og Skotland ad under denne Periode? Nei, de bleve ved at være sammen, tiltrods for dette løfere Baand, ja, man kan sige, at det netop var ved dette løfere Baand, at de bleve ved at være sammen. De bleve sammen i 100 Aar, da der endelig kom en Regent i Spidsen for det forenede Storbritannien, som mægtede at løse denne Opgave, og hvorfor? Fordi han var den mindst absolutistiskefindende Monarch, som indtil den Dag havde stiddet paa den engelske Throne, fordi han var den, som var det constitutionelle og, som vi ogsaa om et Dieblis skulle see, det foederative Grundlag meest hengiven; og han maatte være det; thi han var en Hollænder, en Hollænder i Kjød og i Blod. Hvad gjorde han? Han inddrog Skotland under England; men berøvede han Skotlænderne deres særskilte Love? Nei, han begyndte med at give Skotland dets Kirkeforsatning, som var en af de væsentligste Adskillelser fra England, og, først efterat han havde givet Skotland en saadan Sikkerhed for, at dets indre Forsatning ikke skulde lide ved Foreningen, da først greb hen til Foreningen. Men han døde, forinden den havde udvirket sig tilbørligt. Det viste sig, at, selv under denne Betingelse, var Foreningen vanskelig og førte ikke strax til Maalet, fordi Skotland fik Mistillid, da det ikke erholdt Noget tilbage af sit egentlige Parlament. Hvad var Følgen deraf? To Dyrer, og var det ved en Retskjendelse, at disse Dyrer bleve tilintetgjorte? Nei, de bleve tilintetgjorte ved Krigsmagt. Det ærede Medlem har endnu aldrig seet nogen Retskjendelse række til under Forhold af den Art —, og, om Retskjendelsen ogsaa kom, saa maa dog Executionsmagten staae bagved. Hvad hjælper det det ærede Medlem at faae en Dom, naar han ikke havde Kongens Foged? Og Kongens Foged i Spørgsmaal af denne Art, det er en General med tilstrækkeligt Mandskab bagved sig, for at staae den modstaaende General,